

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 31 października 2012 r.

DOLiS/DEC-1061/12/66562,66564

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (DzU. z 2000r. Nr 98, poz.1071 ze zm.) i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani R.W. na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania (ulica, miejscowość, kod pocztowy) na stronie internetowej [...] przez R. S.A.

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani R.W., zwanej dalej też Skarżącą, na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania (ulica, miejscowość, kod pocztowy) na stronie internetowej [...] przez R. S.A., zwanej dalej Spółką. Skarżąca podniosła: „Po wprowadzeniu mojego imienia i nazwiska w przeglądarce GOOGLE na jednej z wyświetlonych linków pojawia się następująca informacja: R., W. [...] ...www[...] (...). Po wejściu w link, poziom szczegółów informacji zgadza się z moimi danymi (imię, nazwisko, ulica, miejscowość, kod pocztowy), ale NIE DOTYCZĄ MOJEJ OSOBY (ta pani jest rocznik [...], ja [...]). Jest to krzywdzące dla mojej osoby, zwłaszcza gdy weryfikacja ogranicza się [do] takiego poziomu szczegółowości danych. Trudno osobie trzeciej wyobrazić sobie sytuację, która ma miejsce w rzeczywistości – że druga osoba o takim samym imieniu i nazwisku mieszka na tej samej ulicy i w tej samej miejscowości” [pisownia zgodna z oryginałem – przyp. GIODO]. W piśmie uzupełniającym skargę Skarżąca wskazała, że ww. informacje zawarte na ww. stronie internetowej „nie dotyczą mojej osoby, a mogą być jednoznacznie kojarzone ze mną (...). Takie skojarzenia są dla mnie krzywdzące i mało prawdopodobne, że ktokolwiek skojarzy, że informacje pokazujące się na stronie internetowej dotyczą innej R.W. niż ja (owa pani ma inny rok urodzenia i mieszka pod innym adresem). Zamieszczone informacje w internecie nie uściślają jednoznacznie tożsamości Pani R.W., więc mogą sugerować moją osobę”. W związku

z powyższym Skarżąca wniosła o „wydanie decyzji administracyjnej, nakazującej jednoznaczną identyfikację osoby, której sprawa dotyczy (w tym przypadku sprawa dotyczy długu) lub usunięcie informacji z internetu, jeżeli jednoznaczna identyfikacja nie jest możliwa (np. po dokładnym adresie lub roku urodzenia)”.

W celu rozpatrzenia skargi Generalny Inspektor zwrócił się o złożenie wyjaśnień i dowodów na ich potwierdzenie do podmiotu prowadzącego stronę [...], tj. R. S.A., zwanej dalej Spółką, która wskazała, że nie przetwarza danych osobowych Pani R.W., natomiast przetwarza „dane osobowe osoby o takim samym imieniu i nazwisku, również zamieszkałej [...] na tej samej ulicy lecz pod numerem [...], na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa tj. art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy (...) o ochronie danych osobowych (...), zgodnie z przedmiotem działalności Spółki. R. wskazał dane swojej dłużniczki na stronie internetowej [...] w zakresie dozwolonym przez obowiązujące przepisy. R. nie miał wiedzy o tym, że na tej samej ulicy w tym samym mieście zamieszkują dwie osoby o tym samym imieniu i nazwisku (dłużniczka Spółki R. oraz skarżąca). Mając na uwadze ten zupełnie niezwykły i niespotykany zbieg okoliczności i kierując się dobrymi praktykami i dobrymi obyczajami, R. S.A. informuje, że usuwa ze strony internetowej [...] dane swojej dłużniczki o nazwisku R.W., czyli tym samym imieniu i nazwisku co skarżąca”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Postępowanie administracyjne przeprowadzone przez GODO w niniejszej sprawie zostało zainicjowane skargą Pani R.W. na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania (ulica, miejscowość, kod pocztowy) na stronie internetowej [...]. Podmiotem prowadzącym tę stronę jest R. S.A., która wyjaśniła, że nie przetwarza danych osobowych Skarżącej. Spółka wskazała, że przetwarzała jako dłużniczki dane osobowe osoby o takim samym imieniu i nazwisku, co Skarżąca, zamieszkałej w tej samej miejscowości i przy tej samej ulicy, lecz pod innym numerem, w tym udostępniła na ww. stronie internetowej dane osobowe swojej dłużniczki w zakresie „dozwolonym przez obowiązujące przepisy”. Ze względu na zaistniały w sprawie ww. zbieg okoliczności Spółka oświadczyła, że usunęła z ww. strony internetowej dane osobowe swojej dłużniczki, czyli osoby o takim samym imieniu i nazwisku, co Skarżąca.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w sprawie, ma okoliczność, że R. S.A. nie przetwarzała i nie przetwarza danych osobowych Skarżącej. Spółka przetwarzała natomiast dane osobowe zbieżne z imieniem i nazwiskiem Skarżącej oraz nazwą miejscowości i ulicy jej miejsca zamieszkania. Dane te były jednak przetwarzane nie jako dane osobowe Skarżącej, lecz jako dane osoby o imieniu i nazwisku tożsamymi z imieniem i nazwiskiem Skarżącej oraz zamieszkałej w tej samej miejscowości i przy tej samej ulicy, co Skarżąca. W związku ze skargą wniesioną przez Skarżącą do GODO Spółka usunęła ze strony internetowej [...] dane osobowe swojej dłużniczki.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że już w momencie wszczęcia przez Generalnego Inspektora postępowania administracyjnego w sprawie nie istniał jego przedmiot. Spółka bowiem nie tylko w chwili wszczęcia tego postępowania, ale w ogóle nie przetwarzała danych osobowych Skarżącej. Obecnie również jej dane nie są przetwarzane przez Spółkę.

W ustalonych okolicznościach sprawy uznać należy, że dalsze prowadzenie postępowania ukierunkowanego na wydanie decyzji administracyjnej odnośnie do przetwarzania przez Spółkę

danych osobowych Skarżącej w kwestionowanym zakresie jest bezprzedmiotowe, bo Spółka ich nie przetwarza. Tym samym prowadzone przez Generalnego Inspektora postępowanie administracyjne podlega obligatoryjnemu umorzeniu.

W myśl art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Według doktryny: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7.wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).